

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 1410/2022
18.01.2023. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Милене Рашић, Дубравке Дамјановић, Светлане Томић Јокић и Бојане Пауновић, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Снежаном Меденицом, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА и др, због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 2. у вези члана 33. Кривичног законика и др, одлучујући о захтеву за заштиту законитости бранилаца окривљеног АА – адвоката Жељане Станић, Марине Миленковић и Јелене Пирић, поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Зрењанину К бр.65/20 од 28.12.2021. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 бр.283/22 од 25.08.2022. године, у седници већа одржаној дана 18. јануара 2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољен захтев за заштиту законитости бранилаца окривљеног АА – адвоката Жељане Станић, Марине Миленковић и Јелене Пирић, поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Зрењанину К бр.65/20 од 28.12.2021. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 бр.283/22 од 25.08.2022. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Зрењанину К бр.65/20 од 28.12.2021. године окривљени АА је, поред окривљеног ББ, оглашен кривим због извршења кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 2. у вези члана 33. Кривичног законика, за које дело је осуђен на казну затвора у трајању од шест месеци.

Истом пресудом, на основу члана 246. став 7. КЗ од окривљених АА и ББ одузете су четири биљке индијске конопље, а на основу члана 246а став 3. КЗ од окривљеног ББ и остале ствари наведене у изреци првостепене пресуде.

На основу члана 264. став 1. ЗКП, окривљени су обавезани на плаћање судског паушала у износу од по 5.000,00 динара, као и да Вишем јавном тужилаштву у Зрењанину солидарно надокнаде трошкове поступка у износу од 45.042,00 динара, те да Вишем суду у Зрењанину солидарно надокнаде трошкове кривичног поступка у

износу од 64.586,00 динара, све у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Кж1 бр.283/22 од 25.08.2022. године одбијене су као неосноване жалбе Вишег јавног тужиоца у Зрењанину, те бранилаца окривљених АА и ББ, а пресуда Вишег суда у Зрењанину К бр.65/20 од 28.12.2021. године, потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда, захтев за заштиту законитости поднели су браниоци окривљеног АА – адвокати Жељана Станић, Марина Миленковић и Јелена Пирић, због повреде кривичног закона из члана 439. тачка 3) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд укине побијане пресуде и предмет врати на поновни поступак и одлучивање, или да преиначи другостепену пресуду тако што ће усвојити жалбу бранилаца и окривљеном АА изрећи условну осуду.

Врховни касациони суд је у седници већа, испитујући захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног у смислу одредби члана 487. Законика о кривичном поступку, оценио да је захтев недозвољен, из следећих разлога:

Одредбом члана 484. ЗКП прописано је да се у захтеву за заштиту законитости мора навести разлог за његово подношење (члан 485. став 1. ЗКП). Када се захтев подноси због повреде закона (члан 485. став 1. тачка 1) ЗКП) окривљени преко свог браниоца, а и сам бранилац који у корист окривљеног предузима све радње које може предузети окривљени (члан 71. тачка 5) ЗКП), такав захтев може поднети само из разлога прописаних одредбом члана 485. став 4. ЗКП, дакле ограничено је право окривљеног и његовог браниоца на подношење захтева за заштиту законитости у погледу разлога због којих могу поднети овај ванредни правни лек и то таксативним набрајањем повреда закона које су учињене у првостепеном поступку и у поступку пред апелационим односно другостепеним судом и то због повреда одредаба члана 74, члана 438. став 1. тачка 1) и 4) и тачка 7) до 10) и став 2. тачка 1), члана 439. тачка 1) до 3) и члана 441. став 3. и 4. ЗКП.

Одредбом члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП прописано је да ће Врховни касациони суд у седници већа решењем одбацити захтев за заштиту законитости, ако је недозвољен (члан 482. став 2, члан 483. и члан 485. став 4. ЗКП).

У конкретном случају, браниоци окривљеног АА као разлог за подношење захтева за заштиту законитости, истичу повреду кривичног закона из члана 439. тачка 3) ЗКП, због које повреде је подношење овог ванредног правног лека дозвољено окривљенима преко браниоца.

Међутим, у образложењу захтева браниоци не наводе на који начин је учињена ова повреда закона, већ суштински изложеним наводима указују на повреду одредбе члана 441. став 1. ЗКП, износећи сопствено мишљење да је првостепени суд, обзиром да је на страни окривљеног утврдио низ олакшавајућих околности, у одсуству отежавајућих, могао применити одредбе члана 56. и 57. КЗ, те окривљеном на основу члана 66. КЗ изрећи условну осуду.

Како, дакле, браниоци окривљеног у поднетом захтеву само формално означавају повреду кривичног закона из члана 439. тачка 3) ЗКП, због које је подношење захтева за заштиту законитости дозвољено окривљенима преко бранилаца, док у суштини наводима захтева указују на повреду одредаба члана 441. став 1. ЗКП и полемишу са оценом суда о врсти кривичне санкције која је окривљеном изречена правноснажном пресудом, а што не представља законски разлог због ког је у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП дозвољено подношење овог ванредног правног лека окривљенима преко бранилаца због повреде закона, то је Врховни касациони суд поднети захтев одбацио као недозвољен.

Са свега изложеног, а на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 2) у вези члана 485. став 4. ЗКП, донета је одлука као у изреци.

Записничар-саветник
Снежана Меденица, с.р.

За Председника већа-судија
Милена Рашић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић